

Les dones

Donetes, donasses i SEMPRE del tot DONES.No som, creiem, ni volem injustícies...!

Que som les dones?Que ús penseu que som...un tros de carn?Més grans o més petites d'alçada, més voluminoses i de formes diferents, més visibles,més asexuals, méspròpies de certes funcions específiques i diferents funcions per la vida, i per portar al mon altres vides noves.

*Que volem les dones: Respecte, estimació, autoestima,igualtat, equitat, desconstruir...
Que no volem: Discriminació per sexe i gènere!*

Qui va decidir que érem un ésser dèbil?quan va néixer l'idea?...I tota la vida fent de moneda de canvi: guerres, violacions, ablacions, unions d'estat, matrimonis i casaments pactats o de fortunes i reialmes varis a intercanviar i unir, dots...
Molts països i cultures, encara practiquen aquestes aberracions!!

*I quines de nosaltres vam ésser o som dèbils?La tataravia, del segle passat que arrossegava galledes plenes d'aigua des de la font a casa, que cavava al hort, que arrossegava portadores a la vinya, que aixafava el raïm al cup de casa, que matava el porc, gallines i conills?
La besàvia, a qui no deixaven entrar a l'església després d'haver parit filla o fill, perquè l'església, pel fet d'haver vessat sang, deia que estava en pecat i l hi prohibia?
La universitària mirada hem despreci, pels seus nous companys d'estudi?
La mare, que no podia fer res sense el consentiment patriarcal o del marit?
Quan d'adolescent vaig haver de presentar el carnet de SS (servei social) que es va inventar el franquisme, per poder treure el passaport o el carnet de conduir?*

Moltes dones, anònimes o no que van lluitar pels nostres drets, perquè fóssim igualtat i equitat amb l'home en petites coses i en les grans coses.

Dones que encarahem de respondre pels carrers a frases airades masculines, referides al nostre sexe, faltes de respecte, intents, consumació de violacions o maltractaments acasa i fora. I maltractaments psíquicsi paraules grolleres, depreciatives, per part de qualsevol home (i algunes mateixes dones) referides a les necessitats o condicions femenines.

Segon cognom de la nostra identitat...que sempre s'oblida quan som anomenades. (...sou anomenats, també els homes!), que ja queda rellevat a l'oblit si al parir tenim filles. Qui va decidir que el nostre cognom anés a darrera? Quan? Perquè? Llavors, ja vam esser relegades al 2on. terme, quan les que parim per natura, som SEMPRE les dones!!

Tenim un sexe, per donar i donar-nos plaer. I una condició sensorial de persona, que ens fa iguals i equitatives amb l home. Sense haver de retractar-nos ni demanar permís pel que fem o diem. I van ésser, som i serem persones fins a la fi, I volem gaudir com a tals.

Amb capacitat intel·lectual per raonar. Intel·ligència i raonaments sòlids. I totes les reivindicacions que os anomenem cada dia. Llocs de responsabilitat, sous, feines, accés a estudis de tota mena. Responsabilitats compartides...

En temps de Covid19, hi a coses que s'agreugen i d'altres que és manifesten encara més!!, nosaltres estem obligades a seguir defensant i fent bandera del que som. I som persones!!

Mentrestantaixò no canviï, seguirem reivindicant i celebrant el dia de la Dona, no com un acte festiu!, si no com la reivindicació, demanda i necessitat que per nosaltres, avies, filles, netes i les que viuen i arriben de tot arreu, això representa.

Espero, que les petites coses igual com les grans reivindicacions us entrin a les orelles, i d'aquesta manera sigui possible fer el futur que ens mereixem totes i tots, i compartint. Llavors potser podrem reivindicar i celebrar un altre diferent dia. El de les persones, i el de la vida de la normalitat. No us agradaria?